δὴ ἀλλήλαις, ἅτε περὶ τὸ αὐτὸ οὖσαι, ἑκάτεραι τούτων, ἥ τε ἰατρικὴ τῇ γυμναστικῇ, καὶ ἡ δικαιοσύνη τῇ νομοθετικῇ. ὅμως δὲ διαφέρουσί τι ἀλλήλων. τεττάρων δὴ τούτων οὐσῶν, καὶ ἀεὶ πρὸς τὸ βέλτιστον θεραπευουσῶν, τῶν μὲν, τὸ σῶμα, τῶν δὲ, τὴν ψυχὴν, ἡ κολακευτικὴ αἰσθανομένη, οὐ γνοῦσα λέγω, ἀλλὰ στοχασαμένη, τέτραχα ἑαυτὴν διανείμασα, ὑποδῦσα ὑπὸ ἕκαστον τῶν μορίων, προσποιεῖται εἶναι τοῦτο ὅπερ ὑπέδυ. καὶ τοῦ μὲν βελτίστου οὐδὲν φροντίζει, τῷ δὲ ἀεὶ ἡδίστῳ f) θηρεύεται τὴν ἄνοιαν g), καὶ ἐξαπατᾷ, ὥστε δοκεῖν h) πλείστου ἀξία εἶναι. ὑπὸ μὲν οὖν τὴν ἰατρικὴν ἡ ὀψοποιϊκὴ i) ὑποδέδυκε, καὶ προσποιεῖται τὰ βέλτιστα σιτία τῷ σώματι εἰδέναι. ὥστ'

ἀριστοτέχνας. Cf. de Rep. I. p. 157. et Clitoph. p. 280. Vol. XI. vbi δικαστικὴ et δικαιοσύνη coniunguntur. Caeterum Aristides habet ἐπικοινῶσι pro ἐπικοινωνοῦσι, et post ἑκατέρα pro ἑκάτεραι et δὲ pro δὴ post τεττάρων.

f) Dicta sunt pro ἀεὶ δὲ τῷ ἡδίστῳ, quemadmodum per candem Synchysin S. 47. τοῖς ἀεὶ παροῦσιν pro ἀεὶ τοῖς παροῦσιν, et Sect. 81. τοῖς ἀεὶ τῶν ἀδίκων ἀφικνουμένοις pro ἀεὶ τοῖς τῶν ἀδίκων ἀφικνουμένοις. Paullo ante ὑπὸ post ὑποδῦσα desideratur apud Aristidem et pro αἰσθανομένη ibi est αἰσθομένη, et post τοιοῦτο pro τοῦτο.

g) Fortasse legendum est ἄγνοιαν, cum quo saepius confunditur ἄνοια. Ficinus: *sed semper eo quod dulcissimum est, quasi hamo incautam illaqueat mentem.* Apuleius de Habitud. Doctr. Plat. p. 17. Elmenhorst. *opinione imprudentiam captat.* Omnino hic locus Apuleii cum nostro conferri debet. Cornarius malebat διάνοιαν reponi, etiam Canterus apud Aristidem, vbi et θηρεύει legitur pro θηρεύεται, et ἀεὶ abest.

h) Cod. vterque δοκεῖ.

i) Sic Cod. Meerm. et Bas. 2. pro ὀψοποιητικὴ. Vid. ad Sect. 18. not. e.